

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды рукою слать) о 4-6 год. попол. Литер. додатокъ "Бібліотека наизнам., поїтей" виходить по 2 печат. аркушів кожного 16-го і послідного для кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка.

Всі листи, посилки і рекламації надлежить пересилати подъ адресою: редакція і адміністрація "Діло" Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не звертаються тільки на попереднє застеження.

Поодиноке число стоять 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣль односотричною.

Рекомендація неопечатаній вільний бѣль порта.

Предплату надлежить пересилати франко (нафлуїшевою поштовими пересилками) до: Адміністрація часописа "Діло" ул. Галицка, Ч. 44.

ПРОСТИТЬ ЛИКВИДАЦІИ БАНКУ СЕЛЯНСКОГО ПОДАНЫЙ „КОМІТЕТ ОМЪ ОБYWATELSK-ИМЪ“.

II.

Хлопска шкіра досступила великої чести: велими ласкаві панове зъ „комітету обywatelsk-ого“ задумали скрутити зъ неї вужище для ратування „кредиту краївого“, — значить, для ратування колькохъ лихварськихъ банківъ галицькихъ. Та чому-жъ бы і не! Хлопска шкіра — жилавий матеріаль! Її виправлала панщина, она мочена въ пропиниці а сушена лихвою, она кровавымъ потомъ кормить і збогачує тысячів експлоататорівъ та дармоїдівъ, — чому-жъ бы отже не мала вчинити ще однії наддаткової присудги, ратуючи колькохъ панківъ та жидківъ зъ Бориславського, чи якого тамъ іншого болота?!

Чи до того приїде и чи хлопска шкіра відділить супокайно таку операцію, — того ми не знаємо. Ми знаємо тільки то, що імена тихъ пановъ, що задумали таку операцію, запиші исторія на осібний картинг.

Зъ поданого въ попереднімъ числі проекту ликвидаційного мусіли пересвідчитись наші читателі, що наші згоди, висказані бѣль самимъ першою хвилѣ заявленія комітету обывательського, ще передъ окружниками ц. к. староствъ і видѣлівъ повѣтівськихъ, — впovінѣ оправдалися. Панамъ комітетовимъ іде о ратуванні не селянъ-довжниківъ, але о ратуванні інтересовъ другихъ неморальнихъ банківъ, дальше о ратуванні брманецькихъ та жидовськихъ директорівъ та завѣдателівъ банку рустікального, а наконецъ вѣрительвъ тогожъ банку, мѣжъ котрими суть такожъ деякі впливові — Ормени і Поляки. Коли-бѣ дѣло рустікального банку було залагоджене дорогою конкурсу, то всѣ безправности, всѣ надъужити такихъ пановъ Ромашкайвъ та Фридѣвъ були-бѣ вишли на верхъ, було-бѣ показалося, колько пп. директори противъ статута прогали грощій банківъ на биржѣ, колько білянсовъ пофалшивали і неправно обѣлили акціонарівъ дивідендами, а себе реинверсаціями, було-бѣ показалося, на колько они і банкові начальники повѣтівъ скривили і обокрали довжниківъ, — а тогоди пп. директори по правній конечності знайшли-бѣ були въ „Івановій хатѣ“, тогоди і правителівский комисар мусівъ-бѣ бувъ отвѣти, якимъ чиномъ бѣ дозволявъ директ-

рамъ програвати закладовій грощій на биржѣ, укладати фальшивій білянси, якимъ чиномъ бѣ мѣгъ терпѣти тое, щоби білянси затверджували делегати іменованій противъ статута дирекцію, а че вибирають довжниками банку?

Всему тому має запобѣгти — ликвидація і то на підставії умовъ обохъ сторінъ, вѣрительвъ і довжниківъ, котрої виготовленія піднявся звѣстний комітетъ обывательській. Тутъ розуміється, таже дѣло съ вѣрительами, які съ довжниками. Довжники — то хлопи, на котрьихъ можуть випливати і політичній і автономічній, і всякий іншій „крайовій“ органи і сферы; але вѣритель — то паны, ихъ не досягне іншій окружникъ... И такъ властителямъ листовъ довжниківъ предкладає комітетъ сплату 60% ихъ належності заразъ, а прочихъ 40% въ міру переведимої ликвидації; хлопамъ же, взятимъ въ „ширу опівку“ не толькож пп. ликвидаторівъ, але і цѣлої „hierarchii“ спроцесн-ой“, предкладає комітетъ сплатити що до крейцара всѣ довги съ всѣми процен-тами і павѣтъ съ процентами проволоки по 6% (розуміється, опустити сей лишь до 1 січня 1884 р.), коли тымъ часомъ до теперія деякі суди въ мысль рѣшена министерства дѣль внутрішніхъ і правосудія на підставії за-кона о лихвѣ цѣлкомъ зносili претензії банку до процентівъ проволоки, а проценты бѣ капіталу призначали лишь за три по-слідній роки по 6%!

Комітетъ ухваливъ жадати бѣть прави-тельства 1,000,000 зр. пожички, а зъ того міліона майже половину, бо 498,000 зр. має обернути заразъ на заплату всіхъ діректорівъ і членівъ завѣдуючої ради банку, котрій, якъ признається навѣтъ въ проєктѣ, „безперечно завинили, що закладъ, остаючий поль іхъ управою, довели до такого розстрою“. Не очевидна-жъ тутъ цѣль комітету — ще й теперія ратувати маєтокъ ширордеровъ — та-кого пана Ромашкана, бо Фридѣ (жидъ хи-тый!) перенівъ свій маєтокъ на жінку — и то его жінка буде нинѣ величаву камени-цю у Львовѣ!

Отже бачите, якъ нашій „гієрархії“ іде о ратунокъ селянъ!

До той „гієрархії“ звертаємося теперія, — до тихъ, що черезъ сотки літъ богатії дармою працею закръвленого сельского лю-ду, щоби ополяза за обильнимъ викупомъ пущ-тисти его на волю — въ одній сорочцѣ ли-

хварамъ на здобичу, — мы звертаємося до нашихъ пановъ-посесіонатовъ. Мы не апелюємо до ихъ патріотизму або до якихъ-небудь мотивівъ благородныхъ; мы апелюємо до ихъ власного добре зрозумілого интересу. Мы пытаємося тихъ пановъ, чи можуть они въ своєму власному добре зрозумілому интересу дивитись рівнодушно на руину 34.000 родинъ селянськихъ? Чи можуть они допустити до того, щоби 34.000 родинъ селянськихъ пущено съ торбами? А до того пра-мую програма ликвидаційна комітету обыва-тельського!

Бо се не тайно ін'кому, що хоч-бы на-вѣтъ довжникамъ банку опустити всѣ отсотки проволоки і хоч-бы навѣтъ зменшити стопу процентову на 6%, то они мимо того не зможли-бѣ сплатити довгу банківого а то для того, бо тѣ довги обтяжають ихъ господарства далеко по-надѣ таїтит економічно можливіої сплаты зъ іхъ доходовъ, а по більшій часті навѣтъ по-надѣ вартості реальну, бо дальше тѣ пожички не пойшли на цѣлі про-дуктивній, на піднесеніе господарства, а пойшли на жидовську лихву, бо тѣ пожички були толькож конверсіями зъ лихви на лихву, при-котрьхъ і давній і новій лихварь і тѣ люд-цѣ, що асистувати при паастасії, добре обловлювались.

Отже-жъ зрозумівъ кождий, кто зъ якихъ-небудь мотивівъ почувається до обовязку ратувати довжниківъ банку, що єдино можливий ратунокъ: **викупъ довжниківъ съ дуже значнимъ опустомъ**. А до організовання такого ратуку пора найвищія!

Якъ буде зъорганизований ратунокъ, то вже въ разѣ потреби знайдутся способи пе-реконати вѣрительвъ банку, що і для нихъ нема користійшого выходу, які згодитись на викупъ, — а о іншій намъ не журитися. Именно не журитись намъ анѣ о кредиті краївій анѣ о вѣрительвъ банку. О першій для того, бо „країхъ“ лихварської інституції толькож кредитові лихварському шкодити, а кредитові здоровоому навѣтъ помагає; а о дру-гихъ для того, бо они знали, а по крайній мѣрѣ знали могли і знали були повинній, які се інституція — той банкъ рустікальный і що бѣскоріше чи познѣше „скрахувати“ мусить. Але вѣритель лакомись на високій процентъ та на дивіденду, такъ най-жежъ та-перія закоштують немилыхъ наслѣдківъ лаком-

ства; а наколи се правда, що въ паперахъ руст. банку локованій такожъ грощій пупілярній, то нехай, що забракне, доповнить держава. Бо се-жъ не наша въ той вина, що ц. к. правительство папери найбільшого лихваря, якого коли-небудь свята земля на собѣ носяла, вооружило въ пупілярніе безпеченіство, — якъ і не наша вина въ той, що той лихварь носят на чолѣ цвісарського орла. Орель цвісарській ему бы надежавъ і належить, але той, підъ котримъ написано: „Ц. К. вязницѣ“!

R. S. По зложенню сені статії довѣдались ми про деякі змѣни обговореного нами проекту ликвидаційного, зробленій на познѣмъ засданю комітету обывательського. О тихъ змѣнахъ на другій разъ.

Попытъ въ дѣвочіомъ воспиталищи сест. Василіянокъ у Львовѣ.

Мы бы дармо розширувались надъ потребою виходування руского жіноцтва і надъ значенiemъ заведенія, котрого задачею було-бѣ сповідяти ѿ високу цѣль. Намъ здаєся, що се кожда ціра і жива душа руска, любча горячо свій народъ і дбаюча о его будучності. Бо де-жъ наша най-більша сила, якъ не въ нашімъ жіноцтвѣ? Кто-жъ намъ красше збереже нашу будучності, кто красше і лучше виплекає намъ будуще поколіннє, якъ не наше щиро-руське жіноцтво? Кто совѣтнійше передасть сїй нашій будучності спадокъ скарбъ рдної мовы і руско-народного почуття, якъ не жіноцтво, сидоме себе і свого великого призначення? О такомъ то значеню і такої важності нашого жіноцтва цѣлій загалъ рускої інтелигенції чай-же ажъ надто перекона-ній і мы не потребуємо тутъ надъ симъ пред-метомъ розводитися. Доказомъ того, що дѣйстно такъ у насъ ѿ справу понимають, есть, що мимо всякихъ, скажемо навѣтъ надзвичайныхъ трудностей якъ матеріальнихъ такъ і многихъ дружгъ, у насъ зовстало і чимъ разъ красше розвивається дѣвочча школа і воспиталище і дасть Богъ будуть ще більше повставати і розвива-тися на славу і для добра Руси.

Причину, задля котрої мы хочь коротенько і поверховно доторкнулися сего предмету, подавъ намъ іспытъ въ дѣвочіомъ воспиталищи сест. Василіянокъ, отбувшою минувши суботу по по-лудні. Ми съ радостю опішили до сего першого розсадника щиро-руського ідеалу і рускої про-овѣтъ и що тутъ чули і видѣли, съ тымъ хо-чено подѣлитися і съ широю нашою публикою

Листы зъ Полтавщины.

IV.

Приймаючись писати отсей листъ, я зчу-пинився надъ гадками: чи читає хто мої листы въ Галичинѣ? чи варто ихъ писати? чи покористується хто въ нихъ?*) Починаючи свої листы, я ставивъ за-для себе одну толькож задачу: на основахъ самыхъ достовѣрныхъ фактівъ покавати Галичинамъ нашу Полтавщину єї щоденнимъ житіемъ такою, якою она есть, не малюючи нашого житя нѣ въ добру, нѣ въ лиху сторону. До такої задачі приму-сили мене размовы съ приїжджими освѣченіими людьми въ Галичинѣ. Завсігдь, якъ спыта-ши у нихъ про житя Русинівъ въ Галичинѣ, почуешь бѣть нихъ таку отповѣдь: „Тамъ у насъ таке пекло, що крій Боже! Отъ у вѣстъ, оттутъ въ Полтавщинѣ, дакъ настоѧщий рай!“.. Не знаю я, самъ не бачивъ, якъ тамъ живутъ мої брати въ Галичинѣ, і не можу судити, якъ тамъ у васъ „настоѧще пекло“, але гадаю себѣ, що коли я подамъ Галичинамъ достовѣрній, правдивій фотографії въ нашого

жити, дакъ они порівнявши свое „пекло“ съ нашимъ житіемъ, домислятися, чи „настоѧщий рай“ у насъ?.. На лихо намъ же, хочь і рдній вами брати, але і про економічне і со-ціальнє ваше жити въ нашихъ часописей зна-ємо далеко менше, нїжъ про жити Ірландіївъ та Японіївъ. Наші часописи може і не винувати въ тому, але я й не розбираю виноватого. Зъ нашихъ часописей мы знаємо толькож хоч по-троху про ваше політичне жити, п о ваше бороть съ Поляками і про у-тишки, які Поляки роблять Русинамъ.

Мы, люде селянській, хуторяне, хлѣборобы, люде темній і въ нашу політику не мѣшаемо (въ якої причини, се для васъ байдуже!), але-жъ все таки въ своихъ хуто-рахъ не можемо не дивуватися, дивѣючись про політику Поляківъ въ Галичинѣ. Закони гадокъ, бачте, і логики скрбъ на свѣтѣ однаковій, і стоячи на основахъ загальнога добра всѣхъ людей, дивлячись на політику Поляківъ въ погляду волѣ, освѣтѣ, цивілізації і культури, менѣ отта польська політика въ єї относинахъ до Русинівъ здається такою, яка зовсімъ не можлива у людей вольныхъ, освѣченыхъ, у людей культурнихъ, прямуючихъ шляхомъ поступу до добробуту краю і всѣхъ іхъ жителівъ! Якъ таки, гадаю я себѣ, щобъ чоловѣкъ вольний, освѣчений, чоловѣкъ культури утишавъ свого сусѣда, не дававъ ему говорити рдною мовою, заперечувавъ ему школину просвѣту на рдній мовѣ, мѣшавъ

ему жити, якъ собѣ хоче, аби лишь не шкодивъ жити другого! Не дамъ я своему сусѣду подпалювати его хату, бо пожежа може перекинутися і на мою хату; але якже я маю право суперечити ему, щобъ бѣтъ садивъ у себе въ садку дерева і своющѣ по своїй уподобѣ? Якже менѣ дѣло до того, які книжки читає мій сусѣда, якому бѣтъ молится Богу? Коли я чоловѣкъ освѣчений, культурний і честний, дакъ моимъ моральнимъ обовiąзкомъ буде помогати свому сусѣду, щобъ бѣтъ живѣ по своїй уподобѣ, живѣ добре, щасливо. Така асо-ціація ведется навѣтъ і мѣжъ звѣрами; по-гляньте, хиба нагодована собака отнимати ме-костку у другої? хиба вовкъ мѣшати-ме другому улагодити свое кубло?...

Такого погляду держатся і тѣ Поляки, що живуть въ Россії (Привислянській краї). Се і виводжу въ того, що они справедливо ремстують на всякій замахъ вробити іхъ „рускими“. Ну, якъ-же не дивуватися, що Поляки въ Галичинѣ не розуміють ѿї простої істини, або що ще ідрже, розуміють єї бѣль для себе та для Поляківъ у Прудській і въ Россії? — бо они справедливо кричати супротивъ „обрусенія“ і супротивъ „онїмечуванія“! Намъ здається, — по нашему, по ху-хорному, — що „ополячуванье“ въ конститу-ційній державѣ — рѣчъ бѣльше бридка і о-гидливія для Поляківъ, нїжъ „обрусеніе“ въ самодержавній Россії! Намъ здається, що сил-кованье Поляківъ олатиніти і ополячити

Русинівъ въ Галичинѣ, що утишки Поляківъ Русинамъ — свѣдчать про велику недостачу у Поля

въ надѣй, що и она ровно-жъ радостно и при-
хильно прійме нашу звѣстку. Та ба, скаже може
не однѣль, що тамъ зъ такого испыту можно вы-
нести за переконанье? Испытъ публичный то
лишь проста формальность, то рѣчь поверховна.
Та оно такъ и не такъ. Сягати глубше, судите
посля правдивой вартости, се рѣчь учительвъ,
педагоговъ и тыхъ, що могутъ и мають право
глубше вглядати. Для нась людей звычайныхъ
выстарчає и поверховность, то и мы не будемо
запускаться глубше а лишь на нѣй обмежимося.

Дверь монастыря отворились и мы въшли въ светло пристроену салю, де вже съ бючимъ серцемъ молодой воспитанницѣ, цвѣтъ руского юнощества, поубираны всѣ одинаково въ синій сукнѣ, дожидали хвилѣ, коли прійдесъ имъ доказувати овочівъ своеї працѣ. Незабавомъ наповнилася саля гостями, межи которыми бачили мы Преосв. Сильвестра, протектора воспиталища, Вп. митрата Пелеша, Вп. крыл. оо. Малиновскаго, Павликова, Фаціевича, дальше дра Ио. Шараневича, дра Добрянского, Геровскаго и многихъ другихъ. Зъ пань будо такожъ досыть присутныхъ по большей части овоячокъ воспитаннецъ.

Наспѣла торжественна хвиля. Воспитанници
бѣгали хорошо „Царю небесный“, отмовили
молитву и разпочався испытъ. До испыту при-
ступили насампередъ 3-та и 4 та клясы. Пытано
зъ религіи, языка руского, польского, нѣмецкого
и французскаго, а мы мали теперь способнѣсть пе-

и рахунковъ, а мы можемъ
реконстатирохъ поверховно о успѣхъ воопитан-
ніи. Мимо хорошихъ отповѣдей мусимо одна-
ко же замѣтити, что въ отповѣдяхъ, особливо жъ
въ языка русскаго, польскаго, нѣмецкаго и рахун-
ковъ, будо слѣдно непевибстъ и певнаго рода ме-
ханизмъ. Але зваживши на частій змѣны силъ у-
чебникахъ и что учитель лотычныхъ предметовъ

чительскихъ и що учитель дотычныхъ предметовъ
лишь ще не давно обоймили науку свхъ предметовъ (учитель русского языка учить ледви отъ
шѣть недѣль въ учитель языка нѣмецкого и ра-
гунковъ мало що бôльше), то мусимо обмежитися

хунковъ мало що больше), то и усымъ божицкимъ
лишь на сей замѣтцѣ въ надѣль лѣпшихъ успѣ-
ховъ въ слѣдующомъ курсѣ. Въ двохъ высшихъ
клясахъ именно въ 5-той и 6-той мы бачили вже
далеко красшіи успѣхи. Воспитанници отповѣдали
смѣло и певно и робили своимъ отповѣдями прія-
тне враженіе. Особливо хороши успѣхи мусимо

зазначити въ языцѣ рускомъ, именно въ знаню литературы; отповѣди декотрыхъ воспитанницъ въ сѣмъ предметѣ настъ просто удивляли. Хороши були такожь отцовѣди зъ нѣмецкого языка и доказували, що воспитанница кромъ теоретичнаго знаня сего языка мають въ нѣмъ такожь певну вправу практичну. Найкрасше може зб всѣхъ

предметовъ отповѣдали воспитанницѣ на пытанія зъ физики. Устнымъ поясненіемъ и вдачными рисунками на таблѣци доказували они, что впослѣдствіи поняли и присвоили себѣ сей предметъ. Слабше выпавъ испытъ зъ исторіи, географіи и рахун-

кѣвъ. Предметовъ надъобязковыхъ, якъ краевои
исторіи и француского языка, зовсѣмъ не пытаю-
за-для недостачъ часу, а шкода велика, що зобра-
нія гостей не мали способности переконатися о у-
спѣхахъ особливо въ исторіи рѣдного краю.
По испытѣ зъ поодинокихъ предметовъ насту-
пили проекціи спѣву и гры на фортепіанѣ

лігійного або поповнена, а о й цѣлкомъ по-
крыта. По отбудованю въ р. 1808 галицкои
митрополії управильнено остаточно и митроп.
капитулу, при чѣмъ подвигшено дотацію кры-
лошанъ въ р. 1812. Але коли тая дотація ще
таки показалася недостаточною, розпорядивъ Є.
В. Цѣсарь д. 22 липня 1856 р., щобъ платня
крылошанъ а заразомъ совѣтниківъ и рефе-
рентівъ консисторскихъ була подвигшена, а
на звичка покрыта въ фонду замігійного

Между тымъ папа Пій IX потвердивъ и
въ церковной стороны тую капитулу своимъ
Breve въ д. 12 червня 1864, такъ что она ста-
новить во всѣмъ легальне тѣло, котре має ве-
лику участь въ зарядѣ и веденю однои въ най-
бóльшихъ епархій австрійскихъ, и яко така

втдаш церквъ и державъ великии услуги. Божъ
многи суть обовявки крылошанъ. Они обовя-
зани не только отправляти службу Божу, аси-
стувати епископови и повнити обовязки капи-
тульни, але такожь брати участъ въ завѣда-
тельствъ и веденю величезной епархіи, зала-
годжувати що року около 13.000 рефератовъ
консисторскихъ, входящихъ не только на цер-
ковне, але и на державне поле, що вже одно
способно зовсімъ вычерпати силы крылошанъ,
людей въ значнй части старыхъ и нембчныхъ.
При томъ треба замѣтити, що майже нѣколи
всѣ 10 мѣсяць крылошанськихъ не суть въ
ловнъ обсадженій, такъ що звычайно два або
ї больше мѣсяця, головно за-для скорої дотації

Системизована дотація крылошанъ есть
теперь слѣдующа: 1) архипресвiterъ рѣчно
1575 вр., 2) архидіаконъ 1260 вр., 3) кустось,
холіархъ и канцлеръ капитульный по 1050
р., 4) пять греміяльныхъ крылошанъ по 945
р. Тѣ цифры доказујутъ наилѣпше, що тепе-

Закимъ однакожъ приступимо до сихъ продукцій, мусимо дещо сказать ще о рускомъ языцѣ яко конверзаційномъ. Мы бажали бъ а съ тымъ певно згодятся и родичъ воспитанниць, щобъ въ сѣмъ першомъ рускомъ воспиталищи о сколько можна уважано на чиототу языка и выговоръ и щобъ воспитанницѣ могли собѣ присвоити чистый языкъ рускій, далекій отъ всякихъ архаизмовъ, полонизмовъ и другихъ чужихъ домашокъ. На се

полонізмовъ и другихъ чужихъ дѣлъ. — Повинній бъ учитель и учительки въ школѣ, якъ и настоятельки въ дома наибóльшу звертати увагу и доложити всякихъ трудовъ, щобъ се осягнути. — Приступаючи до продукцій на фортепіано и спѣвъ мусимо такожъ сказать, що такъ гра якъ и спѣвъ хоральний выпали дуже добре. Ще про одно треба намъ згадати а именно про ручній роботы воспитанниць. Цѣлый стôлъ бувъ застелений ними, а декотрій бóльшій порозвѣшувано по стѣнахъ. Зъ помежи іншихъ роботъ мусимо особливо поднести хороши роботы панни Захарской, именно дуже красній подушки вышиваний въ взбрїцѣ пацьорками и заполочею и мереженый обрусь на стôлъ дуже мозольної працї; дальше дуже хороший диваники панни М. Цѣпановской и панни Чемериньской, подушка панни Задорецкой, дуже хороший пташокъ на рожахъ робленый на канвѣ; дуже гарно на український взбрїцѣ вышиване бѣлье паннами Саноцкою и Стецѣвною; вышиваний обрусь панны Бѣлиньской и многій другій роботы. — Класификація воспитанниць выпала якъ слѣдує:

III-а кл. Отличный степень получили панны: Огоновска Єл., Ганкевичъ Алекс., Гойнацка Евг.; первій степень получили панны: Селиньска, Маргинець, Вахнянинъ, Задорска, Гриневецка, Кобыляньска, Величаньска, Туркевичъвна и Турчмановичъвна.

ка Клявд., Бѣлецка Алекс., Крижановска Єл.
Книгиницка Ольг., Зарицка Евг.; шерш. степ. пол.
чанни: Билинкевичъвна, Радикевичъвна, Стру-
міньска, Радкевичъвна.

V-а кл. Отл. степ. пол. панны: Рожка Оль.
Лавровска Стеф., Охрѣмовичъвна Оль.; першій
степ. пол. панны: Саламонъ, Рожанковска, Бар-
вѣньска, Стецѣвна, Бачиньска, Копытотыньска, Ган-
кевичъвна, Чемерињска, Дорожиньска, Задорецка,
Децикевичъвна, Боднарѣвна, Бородайкевичъвна,
Лавровска.

Кульчицка, Копыстяньска, Павликъ, Долиньска
Клем., Величаньска.

До Тебе теперь звертаемось нашъ рускій
холоденькій цвѣтѣ дѣвочій. Працюй такъ и даль-
не щиро и неутомимо! Научайся по закону ве-
нкого кобзаря и чужому и не забувай на свое
одне на найсвятѣйше и памятай, что въ тобѣ
адѣя Руси!

ѣшна платня крылошанъ, фунгующихъ заразомъ яко совѣтники и референты консисторкѣ, при теперѣшнѣй дорожни и съ поглядомъ за ихъ обовязки и на ихъ выше церковне и успѣльне становище — есть зовсѣмъ недостаточна. Въ виду того всего подавъ митроп. ординаріятъ д. 19 сѣчня 1872 р. на жаданье ц. министерства просвѣты таке внесенье, чтобы одставою до подвысшенія той платнѣ установлено платню теологическихъ профессоровъ университетскихъ, и щобъ затымъ платня крылошанъ греміяльныхъ выносила по 1600 зр., при высшихъ достоинствахъ подвысшувалась о 100, для двохъ первыхъ о 200 зр.

е есть за велике, вынуждає такожъ и въ того, до теологичнїй професоры университету крѣмъ ого побирають ще квинквенія, а затымъ все яки ще останутся лучше дотований. Подвигуєніе дотаціи крылошанської являєсь конечнымъ не только за ихъ велику працу и для хъ высокого становища, але такожъ для того, добъ о такъ користно дотований посады крылошанський убѣгалися професоры университетскій, катихиты гимназіальний и инишій мужъ высшимъ науковымъ образованьемъ и добрѣлымъ досвѣдомъ, черезъ що капитула складалась-бы въ мужъвъ, котрий-бъ не только бути отповѣдній до веденя епархіальныхъ и онсисторіальныхъ справъ, але и въ разѣ сесваканціи, достаточно обзнакомленій съ спрамами епархіальными, могли-бъ беать нѣякихъ трудностей бути поставленій на чолѣ епархіи. Еперь, коли дотація крылошанъ есть такъ купа, не хоче нѣякій священикъ съ самостойнимъ становищемъ убѣгатися о тѣ посады, при которыхъ промоція церковна приносить му горке появированье окончанию

Переглядъ часописей.

(Przewrotne indywidualiści nie dających spamu „Gaz. Narodow-ości”. „Czytelnia akademicka” w Krakowie i eu „antynarodowe dążności”.)

отъ плачения рать и тымъ способомъ допроводи-
вати до криды.“

Такъ аргументуе, а властиво страшить „*Narodowa*“, щиро дбаючи о то, чтобы борони-
же заграничній капиталисты не понесли стру-
— але все проче, жаль сказать, даже на-
Бо коли н. пр. нашъ селянинъ прочитає ту ю
тю, то що онъ скаже? А скаже отъ що: „Цен-
и такъ! Если не буду платити рать, то з-
злицитуютъ; при лицитації будуть продавані
нище вартости, т. е. звычайно не добре
того, колько отъ мене жадають. Маю я та-
платити всѣ претенсіи, волю за менше куп-
самъ свою реальність на лицитації. Дальше:
„порядныхъ господарѣвъ“, о которыхъ газета
ше, то и такъ менѣ лихо; кромѣ моего довгу
гнутъ ще зъ мене и пятикратный удѣль.
тишь — злицитуютъ, а не сплатишь — та-
злицитуютъ. Значится, все таки лѣпше не
тити!“

Та здається не тільки по селахъ въсѣдніи
личини появилися „przewrotne iindywidua“.
вились они, здається, и въ Краковѣ, и то
момъ осередку интелигенціи, въ „Czytelnik
mickiej“. Бо отъ що о томъ пишетъ „Gaz. L
ska“ того же 8 марта: „Проф. Ст. Смолька
живъ на руки сенату академичного уряду
тора читальнѣй академичной. Бажавъ онъ под
свого урядованія якъ найспасеннѣйше впливу
молодѣжь академичну, выступаючи съ цѣло
шучостею противъ появляючихся „анти
родовыихъ змагань“ въ читальнї акад
емії. Въ той цѣли наклонювавъ молодѣжь
вѣйшого удѣлу въ читальнї, а тихъ, що
выступати, стримувавъ отъ того кроку. Але
гая его на той дорозѣ не довели нѣ до чор
меншості, не хотячи датися тероризувати
шости, котрои скрайныхъ поглядівъ не под
зробила сецесію. Положеніе куратора ста
чимъ разъ труднѣйше и деликатнѣйше, си
чимъ разъ дразливѣйша и бѣльше напружено
конци на одному зъ послѣдніхъ заєданій
жавъ студ. мед. Рожанський (швидко опосы
щтований) отчитъ, въ котрому отверто въ
прапоръ космополітизму супротивъ народ
а що гбрше и сумнѣйше, своими выводами
бувъ собѣ у слухачївъ гучнї оплески

Кураторъ оцѣнивъ, якъ выпадало, та-
бій тенденціи и зъ становища науки исторії
и зъ становища суспольного, и швидко въ-
подався до димисії. Сенатъ одноголосно въ-
ливъ поступованье проф. Смольки, яко концеп-
монстрацію противъ шкодливому напрямови-
тый треба будо публично наки-
вати“.

Я не знаю, якъ вамъ выдастъ сеи
менѣ выдається дуже сумний и дуже смії.
Професоры университету — демонструю-
ти въ переконанъ, поглядывъ, теорій жоли-
Професоры, которыхъ рѣчъ — провадитъ,
вати, навчати, простувати хибнї дороги, ютъ грати ролю жаковъ и — демонстру-
противъ студентовъ.

наль си зостали зъорганизовані и системи
нї надвбрнымъ декретомъ зъ д. 13 въресви
р. Праця си велика, бо рѣчно приходить
13.000 писемъ. До того при нечисленнї
соналѣ канцелярійнѣмъ зъ одної еторовы
ба добрыхъ роботниковъ, а зъ другої
на которыхъ можно-бъ спуститися и
кромъ того владаютъ бѣльше мовами, вѣ
к. урядники, бо латиньскою, нѣмецкою
скою и рускою. Очевидно, ту далеко тру-
ше послугуватися діюристами, нѣжъ в-
шихъ канцеляріяхъ, — такъ само не в-
держати провизоричныхъ канцелістовъ
важности справъ, якій переходитъ черезъ

Такъ само недостаточнѣ суть и сп
внїй системизованій платнѣ начальниковъ
тешнои гр. к. духовной семинарії
семинарія есть для обохъ гр. кат. епархї
Галичинѣ и мав 246 системизованныхъ
для питомцѣвъ. Завѣдательство того вел
закладу повѣрене настоятелямъ, и если
закладу мав бути осягнена, то ихъ нест
праця повинна бути только її посвяченї
може бути перепанювана нѣякою жур
посторонними перешкодами. А предѣл
настоятельствъ семинарскихъ дуже недостат
за-для чого и трудоно найти кандидато

На подставѣ повышшихъ выводовъ
является капитальная пропаганда о сѣльскомъ

- ляясь капитула просити о слѣдующе
шенье своеи дотаціи:

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австро-Угорска Монархія.

(Палата пандзі рады державної) дебатувала минувшого четверга надъ звѣстными предложеніями выемковыми. Въ дискусії забравъ межи прочими голосъ дръ Унгеръ. Я належавъ въ сполученій право-политичной комисії до тыхъ, говоривъ Унгеръ, что выразили и умогнули пересвѣдченіе, что высокой палатѣ належитъ поручити лишь принять до вѣдомости разпорядженія зъ 30 сбчня о. р. Отповѣдно сему поглядови буду я и нынѣ голосуваю противъ внесения въ той формѣ, въ якой его большинство комисіи Высокой палатѣ до принятия препоручаю. Противъ внесения комисіи въ справѣ выемковыхъ разпорядженія голосовали кромѣ Унгера такожь Найманъ, Шмерлингъ, бар. Роффанъ и бар. Гандель. Разпорядженіе що до суспензії судовъ присяжныхъ принялъ палата одноголосно.

(Въ палатѣ посолскій рады державної) закончилася дні 7 н. с. марта дебата надъ предложеніемъ въ справѣ експлоатації нафт въ Галичинѣ и Буковинѣ. Сего дня забравъ въ той спрѣвѣ голосъ генеральний бесѣдникъ пос. Кохальскій (котораго бесѣду подамо въ слѣдуючимъ числѣ послѣ стенограмму). Мимо важности спрѣвѣ и сильныхъ аргументовъ, которыи бесѣдникъ наводилъ въ користь предложенія, буда увага палаты розглядана въ присутствіи однѣ зъ заграницънхъ пословъ, не мѣгъ набрати, якъ пише одна віденьська газета, користного въображенія о австрійскомъ парламентаризмѣ. По промовѣ пос. Заторскаго заступавшаго становище большинства, поддавъ президентъ палаты найдальше вдуче внесеніе пос. Менгера, щоби отослать предложеніе до комисіи, пѣдъ голосованіе. Внесеніе упало а палата приступила до дебати спрѣвѣ, въ которой принято законъ послѣ внесенія комисіи безъ змѣни. — На тѣмъ самѣмъ заѣданію мотивувавъ пос. Линбахъ свое внесеніе въ спрѣвѣ законъ о примусовѣ лікітациї селянськихъ господарствъ. По. Фарнкранцъ рекламирувалъ для сего внесенія першество. По бесѣдѣ пос. Штурма и Руфа, которыи говорили за внесеніемъ, рѣшила палата отступити внесеніе комисіи правничай. — Дні 8 марта зачалася дебата бюджетова. — Зъ правничій записались до голосу: дръ Билинський, Гречъ, Матушъ, Тонеръ, Гевера, Адамекъ, Тильшеръ и Озаркевичъ, лѣвінія именували бесѣдниками пос. Карнери, Шавна, Пленера, Менгера, Верталофъ, Визенберъ, Решаверъ, Гайльберъ, Бильдверъ, Авспицъ, Веберъ, Жакъ и Гербстъ.

(Центральна комисія статистична). Передъ колькомъ дніяня закрыто существовавшій до теперъ дирекцію адміністративной статистики и поручено спрѣвѣ статистичній центральній комисії статистичній, которыи предѣдателемъ именованый дръ Инаама-Штернегъ. Въ четверть минувшого тиждня отбулося торжественне заѣданіе статистичній комисії, на котрѣмъ министръ просвѣти представивъ членамъ нового предѣдателя и показувавъ якъ значеніе має нова інституція для статистики. Нова організація має отповѣсти вимогамъ, якія ставила до неї отъ давна наука, а се вимагає дальнѣ змѣни дотеперъшнаго статута центральній комисії, бо бѣ уложненіе що передъ 20 роками и увзглядане що не подѣльну австрійску монархію. Першою задачею статистичній комисії буде отже вирацьванье статута отповѣдаючаго теперѣшнімъ отношеніямъ державъ.

(Реформа стану військовихъ лѣкарівъ). Министерство вѣйни задумало перевести далекоидучу реформу офіційскаго корпуса лѣкарівъ а однѣмъ зъ важнѣшихъ моментовъ реформы маси бути рѣвновправнѣсть лѣкарівъ съ офіцірами-комбатаантами. Для доповненія етату військовихъ лѣкарівъ рѣшено передовѣсъ зреактивувати медичну військову академію (Josephinum), которая не буде лиши интернатомъ але буде мати свїтъ власній медичный факультетъ. Заразомъ проекто-

вано поможеніе числа шаржъ штабовихъ а обаї проекти вязаны съ собою о столько, що дейлій штабовий офицери-лѣкарі именованы будуть професорами академії. — що до однорѣднихъ охотниківъ, має здѣти послѣ проекту министерства та важна змѣна, що медики будуть отбувати однорѣдну службу військову по узисканію стечения докторскаго. Переїзденье всѣхъ сихъ плянівъ буде сполучене съ значими коштами и отъ сего, чи делегації дадуть потребній грошъ, зависить доля реформы.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Нѣмеччина. Нѣмецка рада державна зѣсталася б с. м. отворена. Въ бесѣдѣ престольній глядючи особливо на дружній и мирній отношенія нѣмецкої державы до всѣхъ державъ сусѣдніхъ и подносяться особливо дружбу съ сусѣдніми цѣсарскими дворами, именно съ Австрією и Россією. Дальше указується на скрѣщеніе внутрѣшнаго спокою черезъ поднесеніе соціального законодавства. — День передъ отворенiemъ рады державної наступила важна змѣна въ сторонніцтвіи. Сторонніцтво сесіонистовъ, именно здѣлюючо съ сторонніцтвомъ поступовицъ въ утворилось одно сторонніцтво, которое прибрало назуь «нѣмецкого вольнодумного сторонніцтва» (Deutsche freisinnige Partei). Нове сторонніцтво постановило якъ кажутъ спѣльними силами выступати противъ продовженія закона, противъ соціалістовъ, ставати отже въ сѣй спрѣвѣ въ прямой опозиції противъ правительства.

Послѣднімъ оказомъ дружніхъ отношень межи берлинскими а петербургскими дворами подносять ще то, що коли великий князь Михаїлъ вертавъ зъ полудневої Нѣмеччини до Петербурга и на дѣті години задержався въ Берлінѣ, пѣснеза Августа запросила его, щоби заїхавъ на хвилику до цѣсарської палаты. Великий князь призначивъ цѣсаремъ и цѣсаревою перебуву повѣ години въ гостинѣ, по чому поїхавъ дальше.

Англія. Подобно якъ на континентѣ европеїскому, такъ такожь и въ великої Британії починава правительство сильно выступати противъ всякихъ політичніхъ и соціалістичніхъ анархістовъ. Яко обявъ сего выступленія треба уважати поясненіе подане въ парламентѣ соєтнікомъ державнімъ министерства дѣлъ внутрѣшніхъ. Ось сказавъ, що правительство предприняло строги мѣры противъ динамитовыхъ анархістовъ насланыхъ зъ заграницѣ, подобноїже не може бѣ подати задля ценої осто рожности. Наколи бѣ правительство мусѣло ужити якої надзвычайнї силы, то оно не залишить заїхати дозволеніе до сего дѣті парламенту. На послѣднє заявленіе роздалися оплески цѣлої палаты. — Оголошена 5 н. ст. марта сина книга содергитъ дешеву зъ Вѣднія датовану 20 сбчня, въ которой англійскій посолъ въ Вѣднія доносять що онъ заявивъ австрійскому министрови, що англійське правительство зовсѣмъ немає жадності гадки якъ і давнѣшіе єї не мало арктувати Египетъ або розтягнути надъ їїмъ обмеженій протекторату. Англія не може однакожь скорше уступити зъ Египту, поки тамъ не настуپить поганій ладъ і безпечнѣсть. Що до розмовы Гранвіля зъ Музурустъ-пашою то она була чисто академична. Султанъ не має жадніхъ средствъ, щоби помагати Египтови и для того мусить Англії взяти на себе помочь; задля того однакожь нема ще жадної вражды межи Англією і султаномъ. — Лондонська поліція мала вже прйти на слѣдъ динамитового заговору. Кажуть, що арештовано одного чоловѣка, що нѣсть скринку зовсѣмъ подобну до тої, що споводувала вибухъ на жалезнici Викторії.

Туреччина. Порта звертає теперъ цѣлу свою увагу виключно лишь спрѣвамъ въ Египтѣ, черезъ що не мало терпять єї внутрѣшній дѣла. Причиною сего єсть то, що въ офіційніхъ кругахъ въ Константинополі дуже боятося того, щоби Россія, наколи Англія въ Египтѣ поробить значицьши усіхъ, нехочтія изъ зависи для Англія порушити знову въхідне питанье. Мусурісъ-паша старається теперъ въ Лондонѣ лишь о формальне признаннѣ суворенности и не жаде бѣльше нѣчого, але кабинетъ англійскій держитъ упорно въ резервѣ. — Непокон на Кретѣ по по воду змѣни губернатора закончило щасливо въ той спосібъ, що султанъ идуши за радою чужихъ пословъ въ Константинополі именувавъ на дальше Фотіядеса-пашу губернаторомъ острова.

— Въ Джедахъ въ Арабії грозить Турреччинѣ велике небезпечнѣсть. Въ мѣстѣ Годенда именовано и въ его окрестности проявився сильный рухъ въ користь Магдія и всѣ жителій тамошній думають признати его калифомъ. Губернаторъ згаданого мѣста бѣтася заразъ телеграфично до правительства и зажадавъ збройної помочи; се було отже причинено що порта висадила недавно хочь впрочемъ незначній силы воєнній въ Джедахъ.

Египтъ. Ген. Грагамъ вертає зъ Токара назадъ; З с. м. виславъ онъ зъ отси залогу и египетскихъ жителівъ до Тринкітату. Силы свои мавъ онъ 5 с. м. сконцентрувати въ Тринкітатѣ. Зъ другої депеші довѣдусою, що ген. Грагамъ 5 с. м. рекогноскувавъ околиці Токара и знайшовъ тутъ въ однѣмъ селѣ 2 армати, дуже много амуніції и 1000 рушницъ. Зъ Свакима доносять знову, що англійский корабль висадили тамъ 300 морскаго війська на берегъ. Гарнізонъ Свакима винесить теперъ 650 людей англійского війська и 500 Египтіян, которыи однакожь незадовго отходили до Египту. Ворохобники стоять великими топвами сѣмь миль вѣдь Свакима. Турсець правительство заказало въ Джедахъ всѣмъ купцамъ

вывозити товары до Свакима пѣдъ карю тридцати візницї.

Болгарія. До „Pol. Corr.“ доносять зъ Софії, що князь Александръ получивъ вже колька разовъ зъ Россії раду, щоби бѣть добровольно отказавшися вѣдь престола; князь Александръ однакожь упомянути на прихильнѣсть болгарскаго народу и на свою популярнѣсть не хоче послухати сені рады. Тенерѣшъ отвѣтиша Болгарія до Россії залежать дуже богато бѣть дотеперѣшніго представителя Россії Іоніна. Кажуть, що Іонінъ має зъ Болгарії уступити въ що вже слѣдуютіи недѣлі вѣде до Петербурга; на его мѣсце має бути именованый баронъ Розенъ генер., консулъ и дипломатичній агентъ Россії въ Софії.

Швайцарія. Берненське правительство приказало 3 н. ст. марта арештувати Кеннеля, предѣдателя одного зъ тамошніхъ товариствъ анархистичніхъ. Кеннель єсть підозрѣній о преступствіи. У Кеннеля дома зроблено ревизію и найдено важній рѣчи и докази, поки що однакожь поліція держить все въ таїнѣ; арештовано такожъ анархиста Шульце. — Рада звязка постановила на будуще прїмати вѣдь всѣхъ, що хотятъ прїмати швайцарске підданство лиши само заявленіе, що они получать увѣльненіе зъ підданства давнѣшної державы.

НОВИНКИ.

— XXIII роковини смерти Т. Шевченка. Ще не вмерла Русь-Україна! Ще жє сильний духъ народній, готовий на всякє святе високе дѣло, коли на одинъ покликъ, щоби спільно помянути найдвіннішого сына Русі-України збѣглися єї дѣти зъ всѣхъ павѣтъ далекихъ сторонъ краю. На вчерашній вечерь въ „Нар. Домѣ“ прибуло такъ велике число гостей зъ Львова и зъ краю, що велика сала леди могла ихъ вже змѣстити. Особливо богато священиківъ приїхало зъ провинції, — такъ богато, якъ мы давнѣшніми роками при подобній случаїнності ще не бачили. Немало було такожъ и свѣтогихъ представителівъ нашої інтелигенції въ краю. Закімъ подамо обширній справоудань, скажемо на теперъ лиши то, що ріжнородна програма вечера була переведена якъ найкрасше и що вечерокъ потягнувся ажъ до 11. години. Телеграмъ настілько дуже много такъ зъ ріжніхъ сторонъ краю якъ въ поза его границъ, зъ України, зъ Боснії и зъ Буковини. На вечерку зобрало значну суму на збільшувань фонду стипендійного імені Т. Шевченка.

— Руске товариство у Вѣдні Свѣтъ буде обходити завтра 13 л. марта память XXIII роковини смерти Т. Шевченка въ сали „zur Stadt Wien“ VIII, Langeasse Nr. 15. вечерніція съ слѣдуючою програмою: 1. Привѣтъ: тог. дръ Окуневскій. 2. Вахнинъ: „По морю, по морю“, отопїває хоръ товариства. 3. Beethoven: „Sonate“ (Cis-moll) отограє на фортепіанѣ п-на I. Озаркевичъ. 4. а) „Прихила личинкою“; б) „Весна“ іпсії на сопранъ, отопїває п-на Л. Буша ученица ц. к. консерваторії, съ супроводомъ фортепіану. 5. Воробкевичъ: „Ой чого ты почорнѣло зеленое поле“ отопїває хоръ товариства. 6. Т. Шевченко: „Тартъ“ въ голосахъ тов. I. Мохъ. 7) а) Ф. Риостъ: „Nocturno“. б) Г. Виняскій: „Mazurka“, отограє на скрипцѣ п. П. Коллеръ, членъ оркестру ц. к. надворного театру. 8. Лисенко: „Сюйта in G.“ зъ українськихъ іпсіїв отограє на фортепіанѣ п-на I. Озаркевичъ. 9. Вербицкій: „Хоръ косаївъ“ отопїває хоръ товариства съ супроводомъ фортепіану тов. Л. Коллеръ. Початокъ о 7½ год. вечеромъ.

— Память Т. Шевченка святкували наші брати въ Харкові въ богослуженьї, на котрѣ збралося професори университету и множество студонтовъ. Зъ Кієва доносять, що тамъ власти заборонили сего року обходити память Шевченка, — чого доси не бувало!

— Бар. Шенкъ, президентъ висшого суду краевого видає до всѣхъ судовъ розпорядженіе въ правѣ б. банку рустикального. Въ слѣдуючомъ числѣ напечатаемо се розпорядженіе.

— Въ спрѣвѣ міліоновою пожички для рустикального видає до Вѣднія депутація, до котрої належать кн. Ад. Сапега, кн. Сангушко, гр. Арт. Потоцкій, С. Поляновскій и дръ Згурскій.

— Видѣлъ „Русинъ“ въ Тернополі має честь запросяти всѣхъ своїхъ П. Т. членівъ съ родинами на літературно-музикальний вечерніцій, котрїй заходомъ єго будуть устроєніи въ комнатахъ Бѣльї въ домѣ п. Стажевиця на долинѣ въ дні 4 (16), 11 (23) і 25 марта (6 л. цвітня) 1884. Початокъ о 7. годинѣ вечеромъ. Вступити бѣть особы 40 кр. Окремихъ запрошеній не розыслається. Тернополі дні 6 марта 1884. Огъ Видѣлу.

— Кандидати до рукополагання перемиської епархії мають явитися 13 л. марта въ консисторійской канцелярії въ Перемишлі.

— Зъ Дрогобича доносять намъ, що пос. Коен. Охримовичъ буде мусить таки обнати посаду інспектора на Мазурахъ, бо інспекторъ дрогобицькій п-на Фангоръ надумався остати таки на своїхъ посадахъ, а не мѣнитися съ п. Охримовичемъ.

— Театръ М. Кропивницкого скончавшися недавно своїми представленнями въ Одесѣ. Публика прощає сей театръ такими манифестаціями, якихъ въ Одесѣ доси не бувало. О тыхъ манифестаціяхъ напишемо ширше слѣдуючимъ разомъ.

(X.) Въ женинській семінарії учительській во Львовѣ направлено тое зло, якъ тамъ було давнѣшнє проявилось, майже цѣлкомъ. Директоръ закладу якъ і учителі оголосили на всѣхъ чотирохъ рокахъ, що всяке глумленіе зъ языка або зъ молитви рукою потягнуло-бъ для учениць сумій наслідки а Ивана Нічкі, Якова Лучкевича, Закаліківъ, Аントонія Козакевича и др. Молодий господар Аントоній Коцюбасомъ съ оду-

волъ, що рускій языкъ не єсть

шевченко и посвященемъ проводить хоръ спѣваковъ, который не только украшае хвалу Б. въ церкви, але и свѣтскимъ пѣснямъ розвеселяе рускій сердца. Читальня наша числить теперь 30 членовъ; хочь мае богато вороговъ, то однакъ маю надѣю, что она не упаде, а все красне буде розвиватися. До выдѣлу читальнъ входять: о. Дзеровичъ, яко голова; Ив. Ничка, яко секретарь; а Як. Лучкевичъ, Конст. Закалюкъ и Теод. Михалкевичъ, яко выѣдовъ. Честнота и ревностъ тыхъ патріотовъ даютъ поруку, что заснована читальня буде огнищемъ просвѣтъ и товарищеского житя нашихъ мѣщанъ.

— Зъ Струса пишуть намъ: У насъ въ Струсовѣ есть отъ 15 вже лѣтъ читальнъ — и мы, струсовскіи мѣщане, можемъ сохвалитися, что наше нѣкто не помагаетъ ехъ заложити, а мы самы ехъ заложили и вже доси красный овочъ бачимо зъ неи, бо коли давнѣйше пропинація нашего пана графа приносила 18.000, то теперь неесе только 4000! Нашай б. читальнъ треба завидити, что теперь не только въ Струсовѣ але и въ его окрестности птиче горѣвки щезає. Наша читальнъ ю шо разъ краше розвиваєса и при помочи добрыхъ людей вже участи не може; она мае вже узбираный фондъ, колька суть зр., который що рокъ приблѣзился. Выдѣль читальнъ устроюе ю шо року забаву въ мѣщанску съ танцами, зъ которы дохдѣлъ иде на цѣли читальнъ. На тую свою забаву запрошуе выдѣль воїнъ порядній мѣщанскій родини зъ Струса и интелигентныхъ людей зъ мѣста и зъ околицъ (двѣрь струсовской, духовенство обоихъ обрядовъ, офицеровъ и пр.) и шо року есть такъ много гостей ржнаго стану, що двѣ обширній салъ школьній ледви ихъ можуть помѣстити, а бавяется всѣ широ и охочо ажъ до рана. Панове гуляютъ съ мѣщанками въ коралахъ съ дукачами разомъ съ мѣщанами въ капотахъ. Така забава отбулася сихъ мясніцъ на жаданье гостей ажъ два разы. Зъ первшо дохдѣлъ побѣшо на читальну, а зъ другои на памятникъ тверезости, который п.ставитъ выдѣль читальнъ насередъ мѣста, а буде бѣнъ коштувати колька суть зр. Въ читальнѣ отрусовской суть газеты, отбуваются отчты мѣщанъ (найбѣльше читає ч. Іосифъ Ситникъ), декламаціи и спѣвы, — тому то нарѣдъ и мае чого що-нѣдѣль спѣшиши ради и громадно до читальнѣ. Бувши недавно въ Тернополи довѣдаво я, що тамошна читальнѣ мѣщанска упала. Подобѣль зажурилося тою вѣстю и откликуєса до честныхъ мѣщанъ подольской столицѣ: «Гей панове, тернопольскіи мѣщане, воскресѣть свою читальню! Не дайте соромитися малымъ мѣсточкамъ! Мѣжъ вами суть учени и заможній люде, грѣхъ вами, загирити таке святе добро, якъ читальнѣ!»...

— Зъ Любачева пишуть намъ: Наше мѣсто на вѣстивъ минувшаго тыждня два разы огнь; въ середу згорѣла одна стодола, а въ пятницу згорѣло 8 домовъ съ колька десѧть будынками. Небезпечноство гроозило цѣлой однай сторонѣ мѣста и только треба подикувати помочи пожарныхъ сторожей любачевской, цѣшановской а особливо олешинской и притомности комінара К. Вайнера, що пожаръ злокализувався. Жаденъ зъ погорѣвшихъ не бувъ, здаєс, аsekурований. Огонь повставъ въ обоихъ разахъ черезъ неосторожнѣсть, имовѣрно зъ цигаровъ, до которыхъ дуже кинулася руска, польска и жидовска молодѣжъ...

— Зъ Бережанъ пишуть намъ: Якъ рускій часопись оповѣстили, точно після програмы дорученої зашрошенымъ гостямъ при вступи до салѣ, отбузовъ въ Бережанахъ дні 17 (29) січня о. р. вечерокъ декламаторско-музыкальный съ танцами, зъ которы чистый дохдѣлъ призначений бувъ користи Рускої Бурсы. Приходу було brutto 415 зр. 84 кр., а именно: зъ розпродажи билетовъ 326 зр. 77 кр. и зъ «гры въ цѣлти» 89 зр. 7 кр. По бѣтрученю выдатковъ въ сколькости 129 зр. 66 кр. збстає netto 286 зр. 18 кр., которая сума дні 14 лютого о. р. вписана до книжки касової товариства. Наддатки зложили на мѣсціи або прислали почтою: Ви. гр. Ст. Потоцкій зъ Раю 20 франківъ; о. І. Дужиніцкій, прих. Жукова 6 зр.; п. Подлевскій зъ Вишнѣвчика 5 зр.; граючъ въ карты підчасть вечерка 3 зр. 11 кр.; Ю. Насальскій и Л. Ропицкій зъ Бережанъ, Фр. Громчевскій зъ Заливокъ и Г. Треттеръ зъ Ляшокъ корол. по 3 зр.; о. Р. Крижановскій и о. М. Соневицкій зъ Бережанъ по 2 зр.; Т. Кинесевичъ зъ Бережанъ 1 зр. 40 кр.; п. Ом. Дудровичъ и Л. Дудиковичъ зъ Бережанъ, М. Вайдманъ, І. Щировскій и І. Терлецкій зъ Рогатына по 1 зр. — Ходимо зъ случають и заявляємо прилюдну подику: о. Волод. Чирковскому зъ Бабинець, Мих. Глібовицкому зъ Бережанъ и І. Стеткевичу зъ Божиковиа за ихъ щире, ревне и горяче заступнице нашого товариства передъ радами повѣтowychъ въ Рогатынѣ, Бережанахъ и Підгайцахъ; о. В. Багрыновичу зъ Вишнѣвчика и его Вл. донѣ Іоаннѣ, Гликерія Модесовицкай зъ Ценеви, п.ай Яримовичевъ зъ Джурина, Бр. Невесильвій зъ Козови, и М. Сѣркай зъ Ценеви за охоче занять збираньемъ чи то складочъ чи фантовъ; Зарядови „Народна Торговля“, Редакція „Дѣла“ и п. Дм. Бахталовскому богослову I. року и его товаришамъ за значній дары для засбазы «гры въ цѣлти»; Ви. Іоо. Гертлерови, бурнистру Бережанъ за беззинтересовне отстушеніе для вечерка нововыбудованыхъ убикаций судовъ; п. Ом. Дудровичъ и Л. Ропицкому зъ Бережанъ за прехорошне укращеніе салъ трибуналскими; въ іонци вѣсъ Ви. панамъ и панамъ, що чи то численніемъ збратьемъ на вечерку, чи аквель-будь іншими способомъ причинили до звѣличенія забавы, и тымъ дѣломъ допомогли до

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— «Вса Constrictor», повѣсть Івана Франка (одна зъ ціклю повѣстей про относніи Бориславскій) вийшла симъ днамъ яко першій томъ „Бібліотеки Зорї“. Повѣсть обнимаетъ 114 сторінъ друку и коштує 50 кр.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вл. п.-п. О. Г. въ Бережанахъ. Вамъ висылаєса „Дѣло“ и „Біб. н. пов.“ правильно; не розумѣю такои неточности въ доставленю; десь висылаємо рекламованій чиола въ-друге. За рокъ 1883 Вы довжній ще 2 зр. — Пчт. Читальну въ Ясновівъ. Вамъ висылаєса „Дѣло“ безъ перерви, тому приланій 4 зр. записуємо не отъ 1 марта, а отъ 1. січня 1884 року.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас
Росу красоты и всякий косметики и пающѣ якъ черезъ мене, такъ и черезъ іншій фірми оповѣщувані.

— Съ симъ числомъ „Дѣла“ розсылаєса цвінникъ нашої „Народної Торговлї“.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕЊЕ

для Галичины и Буковины,

зарегистроване общество съ неограничену порукою.

купуетъ и продаетъ Листы довговій, точно по дневнѣмъ курсѣ; есконтуетъ купоны тихъже листовъ, купоны листовъ державныхъ навѣть передъ речинцемъ и вексль; удѣляє пожички и задатки на гипотеку; принимаетъ грошевій вкладки:

- на книжки щадничій по 6%
- на бѣжучій рахунокъ (conto currente) за 30, 14, и 3-дневнымъ выповѣдженемъ по 6%, 5% и 4%.

Заставниче отданіе того Заведеня удѣляє пожички заставы, а именно: цѣнній ефекты, дорогоцѣнности, выробы фабричній и ремесленній и всякий предметы, маючі цѣнність.

Бюро Заведеня въ власнѣмъ дому при улицѣ Орменській н-ръ 2, на 1-мъ поверсі.

ЗНАЙДЕНЕ!!!

По неутомимыхъ студіяхъ пощастилося наконецъ дру

Фонъ Бенденъ зложити

Помаду на волосъ

о которой съ повнимъ правомъ можна твердити: она сповіня свою правдину цѣль. Въ зовсімъ короткому часі вытворює така помада повній и сильній волосъ на бородѣ и головѣ и не допускає вypadати волосъ. Вынаходчикъ гарантуетъ за безъусловный успѣхъ.

Цѣна за фляконъ 2 зр.

Можна набувати за попередно присылкою падежости лиши у вынаходника Дра фонъ Бенденъ, Прата Salmgasse, 7.

(15—24)

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ бѣть Выдавництва“ (278 стронь великою 8 кі).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою поштовою 2 зр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ въ книгарні Ставроціївскій.

Складъ фабричній красокъ, лакеровъ, покостовъ, продуктівъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріалами

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

4—? во Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олійній

зовсімъ готовій до ужитку, до мальованія дверей, оконъ, помостовъ, даховъ, домовъ, огородовъ, знаряддівъ и господарскихъ, знаряддій рольничихъ и т. д.

КРАСКИ

ольйно-лакеровъ и бурштиново-лакеровъ

масу до запуснаня помостовъ

власного выробу, найліпшого рода

лакеръ до помостовъ,

лакеръ до школъніхъ таблицъ

найдобреїшій

лакеръ повозовій правдиві

англійскій зъ фабрикъ Wilkinson, Newwood and Clark въ Лондонѣ,

єсконого роду лакеръ до роботъ

внутрішніхъ, вильніхъ, деревя, жестяла и скріп.

Порошокъ на комахъ въ міл., гіні

на комахъ, каморка въ пересы

Артикулы гумовій, кишки гумовій до газу и ю см

корки до бутылочекъ, капіль до бутылочекъ,

маса до ляків бутылочекъ, машини до коркованія бутылочекъ,

тигрушки, машини до мыти фляшокъ, піпки до бочокъ,

артикулы гумовій, пасы до машинъ и молотильни

лѣпішніхъ скріпъ бельгійськихъ ширини.

Гурти до машинъ, вужк конваліи Рури циновій и оловяній.

Шрѣбъ, автоти и кукал.

Порошокъ на комахъ въ міл., гіні

на комахъ, каморка въ пересы

Артикулы токсітетій, гіні токсі

Extraks d'edent, Elix de Sorell, лікарів въ помады,

Лакъ до печатаня.

Чорнило до писаня, до галантерії

червоне, сине, чорне, до вінаги

и автографічне.

Краски до печатокъ, гуми и

розпушченні.

Кітъ до скла и порцеляни.

Смаровіла непромаканій скріп.

Смаровіла на копыта бочокъ ужитку.

Товіщ до оружея.

Лакеръ до чобота чорнил, и мініялій.

Чорнило до скла и порцеляни.

Апретура до консервованія шрѣбі.

Все по найдешевшии ціннику специальни и жадамъ

и франс.

При замовленихъ и письма просить о присыпаніи письмами, котрая выстарилась-за холи на чеченье тамъ и назаль контрактъ почини на случай побогданія посыпки.

Отъ осени року 1884 въ сім'й домъ Ринокъ ч.

Выдаваць и редакторъ: Ач. бенъ Горбачевскій.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка підъ зар. К. Беднаровскаго.